

BUDAY FERENC, DR.

1904. augusztus 26. Erzsébetfalva, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye – 1993. augusztus 25.

Jogi tanulmányai után 1930. október 16-án állították ki oklevelét. 1937. január 31-én egységes bírói és ügyvédi vizsgát tett. Közjegyzőként kezdte pályafutását, több pápai közjegyző-irodában alkalmazott, majd közjegyzőjelölt volt 1923. szeptember 1.-1931. december 31. között. Ezt követően ügyvédjelöltként töltött néhány évet, egészen 1935. január 12-ig. Ezután újra a közjegyzői pálya felé fordult, közjegyzőjelölt, majd közjegyzőhelyettes volt 1935. január 13.-1940. október 10., és 1941. december 20.-1942. január 21. között.

Bírói pályafutását a Celldömölki Járásbíróságnál kezdte 1942. január 22-én, ahol titkárként működött, majd 1942. június 30-ától járásbíróként ítélkezett. Saját kérésére helyezték át a Budafoki Járásbírósághoz 1947. május 10-én. 1948. január 25-én felmentették állásából, mert a Népbíróságok Országos Tanácsához került a Nemzeti Parasztpárt delegáltjaként. 1948. október 27-étől tanácselnökként működött fél évig. 1950. március 3-án a Budapesti Büntetőtörvényszéken folytatta működését, előző állását is megtartva.

A népbíráskodás megszűnése után a Kecskeméti Megyei Bírósághon folytatta pályafutását 1950. december 4-étől. 1953. július 2-áig volt állományban, utóbb már elnökhelyettesként.

1953. június 20-án berendelték a Legfelsőbb Bírósághoz, ahol 1953. november 11-étől a korábbi IV., a titkos ügykezelés körébe tartozó büntetőügyeket tárgyaló tanács tagja lett. A tanács átszervezése után (1954. július 14-étől) dr. Vida Ferenc és dr. Simor Pál mellett is tag maradt. Ezen tapasztalataira számítva dr. Domokos – a gyorsított büntetőeljárás, 1957. januári bevezetését követően – a III. tanács elnökének nevezte ki, halálos ítéletet azonban tanácsa nem hozott.

1957. augusztus 18-án nevezték ki legfelsőbb bírósági bírónak, majd tanácselnök 1971. június 1-jétől. A Legfelsőbb Bíróság elnöke 1974. november 1-jétől mentette fel a munkavégzés alól, majd 1975. április 30-án nyugállományba vonult.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak. A XX. századi magyar felsőbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In Bódiné Dr. Beliznai Kinga: *A Kúria és elnökei III.* HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 223-225.